

לרפואת דבורה בת תרצה שושנה

חלה - פרק רביעי

משנת רפאל - שפז

משנה ה

שתי עיסות של **שְׁנֵי קִבֵּין** - כל אחת קב קמת, **שְׁנִטְלָה חֲלָתוֹ שֶׁל זֶה בְּפָנָי עֲצָמוֹ וְשֶׁל זֶה בְּפָנָי עֲצָמוֹ**, ואחר כך **חֹזֵר וְעֹשֶׂאֵן עֶסָה אַחַת, רַבִּי עֲקִיבָא פּוֹטֵר** מהפרשת חלה, שהולך לשיטתו (במשנה הקודמת) שבדיעבד אפשר להפריש חלה מקב, **וְחֻכְמַיִם מְחַיֵּבִין** שהולכים לשיטתם שהחלה שהפריש מכל קב אינה חלה, ורק עכשיו נתחייבה העיסה בחלה. **נִמְצָא** לרבי עקיבא **חֶמְרוֹ** - שיש דין חלה למי שמפריש מקב קמח **קָלוֹ** - שפוסט במשנתנו:

משנה ו

הרוצה להפריש חלה על עיסות דמאי (שנעשו מתבואה שנלקחה מעם הארץ) הטמאות, כיצד עושה? **נוטל אדם כְּדֵי שִׁיעוֹר חֲלָה מְעֵסָה** אחרת טהורה **שֶׁלֹא הוֹרְמָה חֲלָתָהּ, לְעִשׂוֹתָהּ בְּטָהֳרָה**, בכדי **לְהִיּוֹת מְפָרִישׁ עָלֶיהָ** ממנה - מהעיסה הטהורה **וְהוֹלֵךְ חֲלָת דְּמָאֵי** - חלה על עיסות אחרות שילוש מן הדמאי הטמא **עַד שֶׁתִּסְרַח** אותה עיסה שהניח ולא תהיה ראויה לאכילת אדם, ואף על פי שעיסות הדמאי טמאות הן, מותר להפריש עליהן חלה מהעיסה הטהורה.

ולמה הקלו בה? מפני **שֶׁחֲלָת דְּמָאֵי** - חלה מעיסה של דמאי, **נִטְלָת מִן הַפְּהוֹר עַל הַטָּמֵא** -

שבדמאי הקלו לתרום מן הטהור על הטמא **וְשֶׁלֹא מִן הַמְּקוֹף** כגון כאן שמפריש חלה טהורה ממקום אחד על עיסת דמאי טמאה במקום אחר, וכן הקלו בדמאי להפריש מן הרע (העיסה שהולכת ומסרחת) על היפה:

דין מעשרות של אריס ישראלי לגוי בסוריא

משנה ז

יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ אָרִיסִין לְנִכְרִים בְּסוּרִיא - ארצות שכבש דוד, ואינן קדושות כקדושת ארץ ישראל, **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב פְּרוּתֵיהֶם בְּמַעֲשָׂרוֹת וּבְשִׁבְעֵית**

ר' עובדיה מברטנורא

ה ר"ע פוטר. ואזדא לטעמיה דהדרא והויא חלה למפרע: נמצא חומרו קולו. חומרו של ר"ע דאמר לעיל בנוטל חלה מקב דהויא חלה וקדשה, גורם לו להקל ולפטור בשני קבים שנטלה חלתו של זה בפני עצמו ושל זה בפני עצמו: ו נוטל אדם כדי חלה וכו'. הרוצה ללוש כמה עיסות של דמאי טמא, יכול לקבוע חלתן מעיסה טהורה שלא הורמה חלתה, ושתהיה זאת העיסה הטהורה קבועה לחלה על כל עיסות שילוש מן הדמאי הטמא: עד שתסרח. עיסה זו, ולא תהיה ראויה למאכל אדם, שבדמאי הקילו לתרום מן הטהור על הטמא ושלא מן המוקף, והקילו נמי לתרום מן הרע על היפה. וחלת דמאי היינו הלוקח תבואה מעם הארץ ומאכילה לעניים ולאכסניא, כדתנן מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי. וחלה שמפרישים ממנה היא חלת דמאי: ז בסוריא. ארצות שכבש דוד, ואינה קדושה כקדושת א"י: רבי אליעזר